Yazar: Ramazan YILMAZ

Ýslâm’da Kadýn Erkek Ýliþkileri

         Ýslâm, yüce Allah’a kulluðun esaslarýný en ince detayýna kadar açýklayan bir din; insanlar arasýndaki adabý-ý muaþeret iliþkilerinin, sosyal, siyasal, ekonomik ve ticari hayatýn, yönetimin nasýl olacaðýný en iyi þekilde düzenleyen sistem; zekât ve infak gibi sosyal bölüþümün esaslarýný, evlenme, boþanma, yargýlama biçimlerini, ceza hukuk kurallarýný belirleyen, savaþ ve barýþýn esaslarýný bildiren bir devlet nizamýdýr.

         Ýslâmi kurallarýn din, sistem ve devlete yönelik esaslarý, evrensel ve çaðlarüstü bir niteliðe sahip olmasý nedeniyle Kur’an ve Sünnet esaslarýna uygun bir biçimde uygulandýðý zaman her çaðda, insanlarý en güzel þekilde mutlu ve huzurlu kýlacak, müreffeh bir þekilde yaþatacak bir nizamdýr.

         Sosyal hayatý, insanlar arasýndaki iliþkileri düzenleyen Ýslâm, kadýn ve erkeklerin sosyal ve toplumsal yaþamda birbirleri ile iliþkilerinin ne olacaðýný da en iyi biçimde ve apaçýk bir þekilde düzenlemiþtir. Ancak Kur’ani ifade ile kalplerinde hastalýk bulunanlar ve inkârcýlar, bu apaçýk hükümleri, bulunduklarý gayri meþru durumlarý meþru göstermek adýna, dillerini eðip bükerek çarpýtmakta, kendilerine bir çýkýþ yolu bulmaya çalýþmaktadýrlar.

         Sosyal hayatta kadýn erkek iliþkileri

         Ýslâm’da kadýn ve erkek, yüce Allah’a karþý kulluk, sorumluluk, görev ve mükellefiyet bakýmýndan eþittirler. Bu konularda birinin diðerine karþý bir üstünlüðü sözkonusu olmadýðý konusunda yüce Allah (cc), þu apaçýk uyarýyý yapmaktadýr.

         “Allah ve Rasulü, bir iþte hüküm verdiði zaman, Mü’min erkek ve kadýn için o iþi kendilerine göre seçme hakký yoktur, kim Allah'a ve Rasulü’ne karþý gelirse, muhakkak apaçýk bir sapýklýða düþer.” (Ahzab, 36)

         Kadýn ve erkek, Allah ve Rasulü’ne ve onlarýn verdikleri hükme karþý sorumluluklarý aynýdýr. Bu sorumluluklarý çerçevesinde kadýn ve erkeklerin yaptýklarý tüm ibadet ve hareketler ayný oranda bir aðýrlýða sahip ve ayný karþýlýklarý görürler.

         “Þüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadýnlar, Mü’min erkekler ve Mü’min kadýnlar, itaat eden erkekler ve itaat eden kadýnlar, doðru erkekler ve doðru kadýnlar; sabreden erkekler ve sabreden kadýnlar, saygýlý erkekler ve saygýlý kadýnlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadýnlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadýnlar, edep yerlerini muhafaza eden erkekler ve kadýnlar, Allah’ý çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadýnlar; Allah onlar için baðýþ ve büyük bir mükâfat hazýrlamýþtýr.” (Ahzab, 35)

         Rasulullah (as), yüce Allah’a kulluk ve ibadetler açýsýndan kadýn ve erkeklerin eþit olduklarýný þu sözleri ile açýklamaktadýr.

         “Allah’ýn kadýn kullarýný Allah’ýn mescitlerinden men etmeyiniz.”

         “Birinizin hanýmý mescide gitmek için izin talep ederse ona engel olmasýn.”

         Rab’lerine karþý sorumluluklarý eþit olan kadýn ve erkekler, görevler bakýmýndan da ayný eþitliðe ve sorumluluða sahiptirler. Tevhidi esaslarýn insanlara ulaþtýrýlmasý görevinde birbirlerinin velileri olarak kadýn ve erkekler, ayný sorumluluða sahiptirler.

         “Mü’min erkekler ve Mü’min kadýnlar,

birbirlerinin velisidirler, iyiliði emrederler, kötülükten menederler, namazý kýlarlar, zekâtý verirler, Allah'a ve Rasulü’ne itaat ederler. Ýþte onlara Allah rahmet edecektir, þüphesiz, Allah üstündür, Hâkimdir.” (Tevbe, 71)

         Kadýnlar, erkeklerle beraber savaþabilirler

         Kadýn ve erkekler, Ýslâmi davet faaliyetlerini birlikte sürdürebilecekleri gibi, ayrý ayrý da insanlara davette bulunabilirler. Savaþ durumu sözkonusu olduðunda kadýnlar da týpký erkekler gibi savaþa katýlabilir, savaþta erkeklere lojistik destek verebilecekleri gibi savaþýr ve þehit de olabilirler. Bu konuda kadýn ve erkek arasýnda bir fark olmadýðýný ayet açýklamaktadýr.

         “Rab’leri onlara karþýlýk verdi: ‘Þüphesiz Ben, sizden erkek ya da kadýn çalýþanýn iþini zayi etmeyeceðim, hepiniz birbirinizdensiniz; hicret edenler, yurtlarýndan çýkarýlanlar, yolumda eziyet edilenler, savaþanlar ve öldürülenler! Onlarýn kötülüklerini örteceðim ve Allah katýndan bir karþýlýk olarak onlarý, altlarýndan ýrmaklar akan cennetlere sokacaðým; karþýlýklarýn en güzeli Allah katýndadýr.” (Al-i Ýmran, 195)

         Hepsi birbirlerinden olan kadýn ve erkekler, toplumsal hayatta yaptýklarý faaliyetler açýsýndan ayný tepkileri görecekler ve ayný sýkýntýlarý çekeceklerdir. Bunlar, hicret etme, yurtlarýndan çýkarýlma, Allah yolunda eziyet edilme ve Allah yolunda savaþmadýr. Rasulullah (as) ile beraber savaþa katýlan kadýnlar olmuþ, savaþta çeþitli görevlerde bulunmuþlardýr.

         Rübeyyi bint Muauviz (r.anha): “Biz kadýnlar Rasulullah (as) ile birlikte savaþýr, savaþanlara su verir, hizmet eder, ölü ve yaralýlarý Me¬dine'ye alýp götürürdük...”

         Ummu Atýyye el-Ensarîyye (r.anha): “Rasulullah ile birlikte yedi savaþa katýldým, onlarýn malzeme ve nevalelerine halef olup bakar, on¬lara yemek piþirir, hastalarýný tedavi eder, kötürümler üzerinde durup yardýmcý olurdum.”

         “Rasulullah (as) Ümmü Süleym ve Ensar’dan onunla birlikte bazý kadýnlarla savaþa çýktý ki bu kadýnlar savaþanlara su verir ve yaralýlarý tedavi ederlerdi.”

         Kadýnlarýn, Rasulullah (as)’dan sonra da savaþa katýldýklarý konusunda birçok bilgiler bulunmaktadýr. Halifeler döneminde de kadýnlar, cephe gerisinde görev almýþlardýr. Esma binti Yezid’in Yermuk savaþýnda çadýr direðini alarak Rum askerleri ile savaþtýðý, yine bu savaþa katýlan Hasana binti Ammar’dan da bahsedilir. Ümmü Harem’in de Kýbrýs çýkartmasýnda þehit olduðu bilinmektedir.

         Ýslâm’da kadýnlarýn da savaþabileceklerine en güzel örnek, hiç kuþkusuzdur ki, Hz. Aiþe (r.anha)’dýr. O, Hz. Ali (r.anh)’a karþý ordu komutaný olarak savaþmýþ bir hanýmdýr.

         Ýslâm tarihinde Cemel vakasý diye anýlan muharebede, Rasulullah (as)’ýn eþi, Mü’minlerin anneleri olan Hz. Aiþe (r.anha), Hz. Osman (r.anh)’ýn kanýnýn hesabýný sormak için, sahabenin önemli þahsiyetlerinin de içinde bulunduðu bir tarafýn komutaný olarak Halife olan Hz. Ali (r.anh)’a karþý savaþmýþtýr. Bu savaþta Talha bin Ubeydullah (r.anh) ve Zübeyr bin Avvam (r.anh) da þehit olmuþlardý.

         Basra'da gerçekleþen Cemel vakasý, Müslümanlar arasýndaki ilk iç savaþ özelliðini de taþýmaktadýr. Bu muharebe, Hz. Ali (r.anh)’ýn zaferiyle sonuçlandý ve Hz. Aiþe (r.anha) Hz. Ali (r.anh) tarafýndan Medine'ye gönderildi. Bu yürek acýtan savaþta her iki taraf, yaklaþýk onar bin þehit verdiler.

         Rasulullah (as)’ýn terbiyesinden geçmiþ en yakýn arkadaþlarý olan sahabeden hiçbiri, Hz. Aiþe (r.anha)’nýn savaþmasýnýn yanlýþ olduðunu söylemediði gibi, Rasulullah (as)’ýn eþi olma þerefine ulaþmýþ ve oldukça yüksek bir Ýslâmi ilme sahip olan Hz. Aiþe (r.anha) da yaptýðý hareketi Ýslâm’a aykýrý görmemiþtir. Bu örnek, Müslüman kadýnlarýn, gerektiðinde muharebe alanlarýnda savaþabileceklerini göstermektedir.

Ýslâm’da kadýn erkek ayýrýmý ancak cinsiyet olarak vardýr, kiþilik olarak deðil

         Verilen Kur’ani ve Sünnetteki örneklerden de anlaþýlacaðý üzere Ýslâm’da kadýn ve erkelerin kiþilik ve þahsiyet sahibi birer insan olarak aralarýnda hiçbir fark yoktur. Bu nedenle yüce Allah’a karþý kulluk, sorumluluk, görev ve mükellefiyet bakýmýndan eþit olduklarý gibi sosyal hayata katýlma konusunda da ayný oranda sorumluluk sahibidirler.

         Ýslâm, yüce Allah’a karþý kulluk, sosyal hayata katýlma, teblið ve irþat çalýþmalarý konusunda kadýn ve erkler arasýnda herhangi bir ayýrýma gitmemiþtir. Savaþta kadýnlarýn, daha çok geri planda lojistik destek ve saðlýk sorunlarý ile ilgilenmeleri, onlarýn yeteneklerinin bu konuda daha iyi olmasýndan, erkeklerin de savaþçý olmalarýndandýr.

         Kur’an’daki hükümlere ve Sünnetteki uygulamalara aykýrý olarak uydurulan ve kadýný, köpeklerin seviyesinde gören, kadýný, erkeðin adeta kölesi gibi gösteren yalanlarýn hiçbirisinin Ýslâm ile ilgisi yoktur ve bu uydurulan yalanlar Rasulullah (as)’a ait deðildir.

         Ýslâm kadýnlarý, Kur’an’da Mücadele suresinde kendisinden söz edilen ve Rasulullah (as) ile diþe diþ tartýþan kadýn gibi, Halife Hz. Ömer (r.anh)‘ý hesaba çeken Kureyþ’li kadýn gibi, gerektiðinde Esma binti Yezid gibi Yermuk savaþýnda çadýr direðini alarak Rum askerleri ile savaþan ve gerektiðinde devesine binip Hz. Ali (r.anh)’a karþý ordu toplayýp savaþan Hz. Aiþe gibi olanlardýr.

         Kadýný yüce Allah’a özgürce kulluk yapmaktan men edip kendi þehevi arzularýnýn cinsel objesi, ev iþlerini yapan hizmetçisi, erkeðin söz ve talimatlarýndan çýkmayan kölesi kýlan zihniyetin, Ýslâm ile de Müslümanlýk ile de ilgisi bulunmamaktadýr.

         Ýslâm’da, özgür iradesi ile Rabb’ine karþý sorumluluklarýný yerine getiren, sevap ve günahlarýný kendileri kazanan, yaptýklarý ile birinci derecede kocalarýný deðil, Rab’lerini razý etmeye çalýþan kadýnlar,

Kur’an’da övülen kadýnlardýr.

         Geleneksel din anlayýþýnýn zihniyetindeki kadýn, öncelikle yüce Allah’a deðil kocasýna kulluðu birinci plana aldýðýndan ya da aldýrýldýðýndan iþte öyle kadýnlar, kocalarýna kul olmuþ, kocalarýný yüce Allah’tan önce razý etmeleri nedeniyle þirke düþmüþlerdir.

         Evlerde, mahrem kadýn erkek iliþkileri

         Ayetlerden ve Rasulullah (as)’ýn hadislerinden de anlaþýlacaðý üzere Ýslâm’da kadýn ve erkek sosyal hayatta ayný haklara sahiptirler. Ýslâm, kadýn ve erkek iliþkilerinin sosyal hayat denilen ve bir noktada iliþkilerin mesafeli olduðu, söylemlerin resmiyet kazandýðý sosyal hayat içerisinde ve iliþkilerin yakýn olduðu dar aile hayatý ve evlerde nasýl olacaðýný da belirtmiþ, buna göre hareket edilmesini istemiþtir.

         “Ey iman eden kimseler, yemek için size izin verilmesi dýþýnda Nebi’nin evlerine girmeyin, zamaný gözetleyin, velakin davet edildiðiniz zaman öyle girin. Sonra yemeði yiyince hemen daðýlýn ve konuþmak için muhabbet edenler olmayýn; doðrusu bu sizin yapmýþ olduðunuz Nebi’yi incitiyor, ancak o sizden çekiniyor ve Allah Hakký(söylemek)ten çekinmez. (Nebi’nin) hanýmlardan bir þey soracaðýnýz zaman o halde örtü arkasýndan sorun; bu, sizin kalpleriniz ve kadýnlarýn kalpleri için daha temizdir ve sizin Allah’ýn Rasulü’ne sýkýntý vermeniz kesinlikle olamaz ve ondan sonra onun eþlerini nikâhlamanýz ebediyen olamaz, þüphesiz bu, Allah indinde büyük(günah)týr.” (Ahzab, 53)

         Ýliþkilerin, yakýn ve samimi olduðu bir ortam olan evlerde, mahrem kadýn ve erkeklerin örtü arkasýndan konuþabilecekleri ayette açýkça belirtilmiþtir. Rasulullah (as)’ýn evine yemeðe davetli olan erkeklerin, bir konuda Rasulullah (as)’ýn eþlerinden bir þey sormalarý halinde bunun örtü arkasýndan olmasý gerektiði bildirilmektedir. Bu da gösteriyor ki, kadýn ve erkekler ayrý yerlerde bulunmaktadýrlar.

         Mahrem olan kadýn ve erkek bir arada oturup yemek yiyebilir mi

         Enes bin Malik (r.anh)`ten rivayet edildiðine göre Rasulullah (as), Zeyneb bintu Cahþ (r.anha) ile evlenince yemek verdi, insanlar yemek için toplandýlar, arkasýndan oturup sohbete daldýlar. Ahzab, 53. ayetinde anlaþýldýðý kadarý ile yemekte yalnýzca erkeklerin bulunduðu, kadýnlarýn ise ayrý bir yerde olduklarý, bu nedenle de kadýn ve erkeklerin ayrý ayrý yerlerde yemek yedikleri anlaþýlmaktadýr.

         Erkeklerin, yemek sýrasýnda ya da yemekten sonra kadýnlarýn bulunduklarý yere giderek kadýnlara bir þey sormak istemeleri üzerine ayet, bu hareketlerinin doðru olmadýðýný, sorulacak sorularýn perde arkasýndan sorulmasý gerektiðini bildiriyor. Þayet kadýn erkek beraber yemek yemiþ olsalardý, sorularýný da o sýrada sorarlar ve böyle bir ayet inmezdi. Çünkü beraber yemek yiyen kadýn ve erkeklerin birbirlerine bir þey sormalarýný örtü arkasýndan yapmalarý olmayacak ve Kur’ani gerçeklikle de baðdaþmayacak bir þeydir.

         Ahzab, 53. ayetinde, kadýnlarýn mahremiyetleri nedeniyle erkeklerin, olur olmaz bir zamanda Rasulullah (as)’ýn evine girmelerini yasaklýyor. Bu da, kadýn ve erkek iliþkilerindeki ölçünün ne olduðunu göstermektedir.

         Kalplerinde eðrilik bulunan ve istismarcý kimseler, Ahzab, 53. ayeti açýk bir þekilde ortada olduðu halde bunu görmezden gelip Nur suresi, 61. ayeti istismar etmekte, kendi bozuk ve gayri Ýslâmi yaþantýlarýna bir delil çýkarmaya çalýþmaktadýrlar. Bunlarýn durumu, Al-i Ýmran, 7. ayette “…Ancak kalplerinde sapma olanlar, fitne çýkarmak ve kendilerince yorumlamak için onun Müteþabih olanlarýna tabi olurlar…” diye tanýmlanan kiþilerin durumu gibidir.

         Kur’an’da çeliþki bulunmadýðýný bildiren yüce Allah (cc), kadýn ve erkeklerin yemek yemeleri konusunda (hâþâ) çeliþkili ayetler ortaya koymaz ki, zaten bu konuda bir çeliþki de sözkonusu deðildir. Çeliþki, iman ile küfür arasýnda sýkýþan, kendilerine bir çýkýþ yolu bulmaya çalýþanlarýn kafalarýndadýr. Bunlar, ya bilinçli ya da ayetleri gerçekten anlamadýklarý için hakký saptýrmaya çalýþmaktadýrlar. Nur suresi 61. ayete bakýldýðýnda da zaten kadýn ve erkeklerin beraber yemek yemelerinden söz etmediði açýkça görülecektir.

         Nur, 61. ayetin ilk bölümünde, 60. ayete baðlý olarak âmâ ve topalýn dýþ örtüleri konusunda bir güçlüðün bulunmadýðý belirtilmekte, ayetin ikinci bölümünde ise Müslümanlarýn, birbirleri ile olan iliþkilerine, nerelerde rahat yemek yiyebilecekleri konusuna açýklýk getirmektedir.

         “Âmâ’ya güçlük yoktur, topala güçlük yoktur, hastaya güçlük yoktur ve sizin nefisleriniz için de elbette kendi evlerinizde yahut babalarýnýzýn evlerinde yahut annelerinizin evlerinde yahut Erkek kardeþlerinizin evlerinde yahut Kýz kardeþlerinizin evlerinde yahut amcalarýnýzýn evlerinde yahut halalarýnýzýn evlerinde yahut dayýlarýnýzýn evlerinde yahut teyzelerinizin evlerinde yahut anahtarlarýna sahip olduðunuz (evde) yahut arkadaþýnýzda yemenizde (bir güçlük) yoktur. Toplu halde yahut ayrý ayrý yemeniz de elbette size günah deðildir. Artýk evlere girdiðinizde Allah katýnda mübarek, güzel yaþama dileðiyle kendi nefislerinize selam verin. Allah, ayetlerini size iþte böyle açýklýyor, umulur ki, akledersiniz.” (Nur, 61)

         Burada sözkonusu edilen yemek yenilecek yerlerde ayette belirtilen topluca yahut ayrý ayrý yemek yeme hususudur. Birlikte yemek, yüce Allah’ýn belirlediði ölçüler içerisinde kalýnarak yapýlmalýdýr ki o da, kadýnlarýn bir arada, erkeklerin bir arada beraber yemeleridir ki bu durum, Ahzab, 53. ayetinde zaten açýklanmýþtýr.

         Kadýnlardan bir þey istenildiðinde örtü arkasýndan isteyen kimseler, yemekte nasýl olur da birlikte oturabilirler. Bu, elbette mümkün olmayan bir durumdur ve ayetler arasýnda çeliþki oluþturma çabasýndan baþka bir þey deðildir.

         Ayette dikkat çeken bir husus da “anahtarlarýna sahip olduðunuz (evde) yahut arkadaþýnýzda yemenizde (bir güçlük) yoktur” kýsmýdýr. Burada sözkonusu olan anahtarýna sahip olunan bir evde, ev sahibi olmadýðý zamanda kiþi, rahatça yemek yiyebileceði gibi ev sahibi olduðunda da onunla beraber yemek yiyebileceði hususudur. Bu durum, yakýn arkadaþlarýn evleri için de geçerlidir. Bir örnek verilirse:

         Tatile giden kimseler, evlerinin arasýra kontrol edilmesi, varsa çiçeklerinin sulanmasý için evlerinin anahtarlarýný güvendikleri komþularýna ya da arkadaþlarýna verirler. Komþu, ev bakýmý sýrasýnda acýktýðýnda, hiçbir sýkýntý duymadan evde bulduðu þeylerle bir baþýna karnýný doyurabilir, ev sahibi geldiðinde de onunla beraber yemek yiyebilir.

         Mahrem kadýn ve erkeklerle musafaha konusu

         Ýslâm, kadýn erkek iliþkilerinin boyutunu ve sýnýrýný belirlemiþ, bunlara uyulmasýný iman edenlerden istemiþtir. Bu sýnýrlar, yukarýda örneði verildiði üzere yemek adabýndan konuþma üslubuna, yolda yürümekten tavýr ve davranýþlara kadar her alanda belirlenmiþtir. Bu sýnýrlarýn bir kýsmý, Kur’an’da apaçýk bir þekilde açýklanmýþ, bir kýsmý da örnek alýnmasý Mü’minler için yüce Allah’ý razý etmenin ve ahirette sonsuz nimetlerin ve mükâfatlarýn elde edilmesinin esaslý yolu olan Rasulullah (as)’ýn uygulamasýdýr.

         Yüce Allah (cc), kadýn ve erkekleri, sokak yürüyüþlerine ve konuþmalarýna dikkat etmeleri konusunda uyarmýþ, bu konularda daha dikkatli olmalarýný istemiþtir. Yüce Allah (cc) tüm bu sýnýrlarý da kadýn ve erkeklerin zinaya yaklaþmamalarý için bir set olarak oluþturmuþtur.

         “Zinaya yaklaþmayýn, gerçekten o, çok çirkin ve kötü bir yoldur!” (Ýsra, 32)   Kadýn ve erkeklerin, karþý cinsin dikkatini çekecek davranýþlardan kaçýnmalarý için yüce Allah’ýn belirlediði sýnýrlardan bir kýsmý þunlardýr.

         Tüm kadýn ve erkeklere:

         “Rahman’ýn kullarý o kimselerdir ki, yeryüzünde mülayim yürürler…” (Furkan, 63)

         Erkeklere: “Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; zira sen yeri yaramazsýn, boyca da daðlara eriþemezsin!” (Ýsra, 37)

         “Ýnsanlarý hor görüp tepeden bakma ve yeryüzünde þýmararak yürüme, zira Allah, her kendini beðenip övüneni sevmez; yürüyüþünde ölçülü ol, sesinde yumuþak ol; þüphesiz seslerin en çirkini eþeklerin sesidir.” (Lokman, 18-19)

“Mü’min erkeklere söyle, bakýþlarýný indirsinler, edep yerlerini muhafaza etsinler; bu, onlar için daha temizdir, þüphesiz Allah, yaptýklarý þeylerden haberdardýr.” (Nur, 30)

         Kadýnlara:

“Mü’min kadýnlara söyle, bakýþlarýný indirsinler, edep yerlerini muhafaza etsinler, süslerini açýða çýkarmasýnlar; ondan görünen kýsýmlar hariç, baþörtülerini yakalarýnýn üzerine koysunlar. Süslerini, kocalarý yahut babalarý yahut kocalarýnýn babalarý yahut oðullarý yahut kocalarýnýn oðullarý yahut kardeþleri yahut kardeþlerinin oðullarý yahut kýz kardeþlerinin yahut kadýnlarýn yahut ellerinin sahip olduklarý yahut erkeklerden, türemek isteði olmayan hizmetçileri yahut kadýnlarýn avret yerlerini bilmeyen çocuklar hariç göstermesinler. Ziynetlerinden gizledikleri þeylerin bilinmesi için ayaklarýný yere vurmasýnlar. Ey Mü’minler, topluca Allah’a tevbe edin umulur ki kurtuluþa erersiniz.” (Nur, 31)

         “Ey Nebi kadýnlarý, siz, kadýnlardan biri gibi deðilsiniz; eðer sakýnýyorsanýz, sözlerinizle edalý olmayýn ki, kalbinde hastalýk bulunan kimse tamah etmesin; güzel söz söyleyin. Evlerinizde oturun, ilk cahiliyenin açýlmasý gibi açýlmayýn; namazý kýlýn, zekâtý verin, Allah'a ve Rasulü’ne itaat edin. Ey Ehli Beyt, Allah sizden, pisliði gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.” (Ahzab, 32-33)

         “Ey Nebi, eþlerine, kýzlarýna ve Mü’minlerin kadýnlarýna

söyle, örtülerini üstlerine örtsünler; bu, onlarýn tanýnmalarýna, böylece eziyet edilmemelerine daha uygundur. Allah çok baðýþlayan, çok merhamet edendir.” (Ahzab, 59)

         Yüce Allah (cc), karþý cinsin dikkatini çekecek yürüme þekillerini yasaklamýþ, baþkalarýnýn dikkatini çekmemeleri için mülayim yürünmesini istemiþtir. Kadýn ve erkeklerin, adeta bir askeri bölük yürüyormuþ gibi takýr tukur yürümeleri, kibir ve kendini beðenme ifadesi olduðu gibi yüce Allah’ýn uyarýlarýný önemsememe, sapýklýk ve yüce Allah’a isyandýr. Yüce Allah’ýn ayetlerini görmezden gelenlere ise yüce Allah (cc) bir þeytaný musallat kýlar.

         “Kim Rahman’ýn zikrini görmezden gelirse ona bir þeytaný göndeririz; artýk o, onun yakýný olur. Gerçekten onlar (þeytanlar), onlarý yoldan çevirirler, ancak onlar hidayette olduklarýný zannederler.” (Zuhruf, 36-37)

         Mahrem Kadýn ve erkekler, karþý cinse karþý kalplerinde bir bozukluk oluþturmamalarý için iliþkiler resmi olunca zinaya götüren yollar da daha baþta kapanmýþ olur. Buradan hareketle mahrem kadýn ve erkeklerin musafaha yapmalarý da mümkün deðildir. bu konuda Rasulullah (as)’ýn en güzel örnekliði Mü’minlere gerekli olaný göstermektedir.

         Rasulullah (as) ile biat etmek isteyen Ümeyme bint-i Rukeyke anlatýyor: Bir kadýn topluluðu ile birlikte biatlaþmak üzere Rasulullah’a, “Elinizi uzatýnýz da size biat edelim” dedik. Rasulullah:

         “Ben kadýnlarla musafaha yapmam, yüz kadýna söylediðim söz bir kadýna söylediðim; bir kadýna söylediðim yüz kadýna söylediðim söz gibidir.”

         “Allah Rasulü, bizim hiçbirimizle musafaha yapmadý, gidin artýk, sizinle anlaþmýþ olduk, yüz kadýna diyeceðim söz bir kadýna diyeceðimden ibarettir” buyurdu.

         Hz. Aiþe (r.anha): “Vallahi Allah Rasulü’nün eli, asla bir

kadýnýn eline deðmedi; o, kadýnlarla sözle biatleþti” demiþtir.

        Ümmi Atiyye anlatýyor: Rasulullah Medine`ye gelince Ensar kadýnlarýný bir evde topladý; sonra Ömer’i bize gönderdi. Ömer gelip selâm verdi. O, evin dýþýndan elini uzattý, biz de içinden uzattýk, o da, “Allah`ým þahit ol!” dedi.

         Yukarýdan beri Kur’an ve Sünnetten delillerle anlatýlanlar, mahrem kadýn ve erkekler arasýndaki iliþkilerin sýnýrýný ortaya koymaktadýr. Buna uymak, iman eden kimseler için yüce Allah’a iman etmenin gereði olarak zorunlu ve gereklidir. Aksi halde kiþi, Allah ve Rasulü’ne karþý gelmiþ ve sapýklýða düþmüþ olur.

         “Allah ve Rasulü, bir iþte hüküm verdiði zaman, Mü’min erkek ve kadýn için o iþi kendilerine göre seçme hakký yoktur, kim Allah'a ve Rasulü’ne karþý gelirse, muhakkak apaçýk bir sapýklýða düþer.” (Ahzab, 36)

         “Elbette bu bir öðüttür; artýk dileyen kimse, Rabb’ine varan bir yol tutar.” (Müzzemmil, 19)

         Bütün bu açýklamalardan da anlaþýlacaðý üzere, aslolan bu düzenlenen kurallara aynen uymaktýr. Ýman edenlerin de zaten yapmalarý gereken bundan baþka bir þey deðildir. dillerini eðip bükerek, çeþitli yalanlar uydurarak Kur’an’da açýk olarak belirtilmemiþ, bu nedenle biz kadýnlarla oturup yemek yeriz gibi söylemler, tamamen Kur’an’a aykýrý söylemlerdir ve bunu ileri sürenler, kendi hevalarýný ilah edinmiþ kimselerdir.

         Kadýn ve erkeklerin beraber oturabileceklerini ve yemek yiyebileceklerini iddia edenler, içinde yaþadýklarý cahili toplumun karþýsýnda aþaðýlýk duygusuna kapýlmalarýndan dolayýdýr. Bu aþaðýlýk duygusundan kendilerince kurtulmak için ayetleri çarpýtmaktadýrlar.

Bu köþe yazýsýnýn geldigi yer: Kurani Mücahede:

http://www.mucahede.com

Bu köþe yazýsý için adres:

http://www.mucahede.com/modules.php?name=Kose_Yazilari&op=viewarticle&artid=275